

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/147/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7821201231
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7821201231.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Borisa Brondoša v spore žalobcu Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., so sídlom v Bratislave, Panónska cesta 2, IČO: 35 937 874 proti žalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom v C., D. XX, zastúpenému JUDr. Ladislavom Csákóm, advokátom so sídlom v Rožňave, Hviezdoslavova 4, o zaplatenie 2.574,04 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 4C/28/2021-135 zo dňa 31. marca 2022

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. P r i z n á v a žalobcovi proti žalovanému plný nárok na náhradu trov konania odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Súd z a v ä z u j e žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.574,04 eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,00 % z dlžnej sumy od 18. 11. 2020 až do úplného zaplatenia dlžnej sumy, náklady konania v sume 2,05 eur, to všetko v mesačných splátkach po 30,- eur, splatných do konca toho - ktorého mesiaca, pod stratou výhody splátok, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Predmetom konania je žaloba žalobcu, ktorému zneniu súd prvej inštancie v celom rozsahu vyhovel s tým, že žalobca podanú žalobu odôvodňoval zavinením žalovaného, ktoré vyplýva z právoplatného rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 3T/8/2019 zo dňa 24.5.2019, pričom priznaná suma rovnako vychádzala z tohto rozsudku súdu prvej inštancie, ktorú žalovaný sčasti aj uhradil a vo zvyšku bol odkázaný na civilnoprávny proces, nakoľko suma za poskytnutú zdravotnú starostlivosť bola dovyčíslená dodatočne o sumu vo výške 2.574,04 eur, pričom podľa § 74 ods. 7 zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach v znení neskorších predpisov je E. D. poistencom žalobcu, a preto žalobca uhradil za ňu náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť menovanému poistencovi v súvislosti s vyššie uvedeným zranením, a to vo výške 2.574,04 eur. Tým, že poškodenému poistencovi žalobcu bola zavineným protiprávnym konaním žalovaného spôsobená ujma na zdraví, na následky ktorej bol liečený v zmluvných zdravotníckych zariadeniach žalobcu, žalobca vynaložil náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v dôsledku zavineného protiprávneho konania voči jeho poistencovi v sume 2.574,04 eur a ich náhradu si uplatňuje v tomto konaní v zmysle ustanovenia § 9 ods. 7 písm. c/ zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z.z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení zákona č. 718/2014 Z.z.) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 580/2004 Z.z.“). Žalobca dňa 28.10. 2020 vyzval žalovaného na náhradu vynaložených liečebných nákladov v sume 2.574,04 eur a vzniknutých trov konania v sume 2,05 eur

v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Výzvu žalovaný prevzal dňa 02.11. 2020, pričom 15-dňová lehota na dobrovoľné splnenie povinnosti žalovanému uplynula dňa 17.11. 2020 s tým, že od 18.11. 2020 je žalovaný s plnením v omeškaní. Nakoľko žalovaný v stanovenej lehote neuhradil vynaložené liečebné náklady, zaslal mu žalobca dňa 18.02. 2021 pokus o zmier. Pokus o zmier bol žalovaným prevzatý dňa 24.02. 2021. Vzhľadom na to, že sú splnené všetky zákonom predpokladané podmienky na uplatnenie nároku navrhovateľa na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 7 písm. c/ zákona č. 580/2004 Z.z. a žalovaný do dňa podania návrhu na súd dlžnú sumu 2.574,04 eur s príslušenstvom neuhradil, žiadal súd, aby žalobe vyhovel.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, keďže je starobný dôchodca vo veku 80 rokov. Išlo o skrátenú formu konania, kedy nemal možnosť dožadovať sa zohľadnenia spoluzavinenia zo strany poškodenej, keďže konflikt vyprovokovala poškodená a aj osudný, pri ktorom sa zranila s tým, že požiadal o umožnenie priznanú sumu splácať v splátkach.

4. Na základe vykonaného dokazovania, právoplatným rozsudkom Okresného súdu Rožňava č.k. 3T/8/2019 zo dňa 24.05.2019, vyúčtovaním listinných nákladov, výzvou na úhradu nákladov zo dňa 28.10.2020 s doručenkou, pokusom o zmier zo dňa 18.02.2021 s doručenkou, vyčíslením nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť od 10.09. 2018 do 26.03. 2019 a od 25.04. 2019 do 15.07. 2020 a ich vyhodnotením, rovnako aj vznesenej námietky premĺčania, súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 9 ods. 7 zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení a dospel k záveru, že nakoľko žalobca sa so svojim nárokom riadne pripojil k trestnému konaniu, a teda, uplatnil svoj nárok, o čom svedčí aj právoplatný rozsudok Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 3T/8/2019- 348 zo dňa 24.5.2019 v spojení s uznesením sp. zn. 7To/87/2019 zo dňa 21.11.2019, kde bol podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., priznaný nárok 1.979,22 eur a so zvyškom nároku na náhradu spôsobenej škody súd podľa § 288 ods.2 Trestného poriadku, odkázal Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a. s. na civilný proces, súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom žalobcu, že nakoľko si žalobca nárok uplatnil v trestnom konaní, pričom tento nárok vzhľadom na charakter zranení, nebol nárokom konečným, a preto trestný súd odkázal Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a. s., na civilný proces, pričom zvyšok nároku si uplatnil žalobca Návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 28.4.2021, doručeného súdu dňa 3.5.2021 a zdravotnú starostlivosť v sume 2.576,09,- eur žalobca vyčísli od 25.4.2019 do 15.7.2020, podľa vyčíslenia nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ktoré žalobca uhradil poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti dňa 7.9.2020.

5. Súd mal tak preto zato, že k uplynutiu lehoty či už lehoty subjektívnej alebo objektívnej nedošlo a obe lehoty sú v tomto prípade zachované s odkazom na § 21 ods. 5 a § 9 ods. 7 písm. c/ citovaného zákona s odkazom na uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/205/2012 (ZSP 22/2017) a regresný nárok uplatneného nároku, ako aj to, že ust. § 42 ods. 4 písm. a/ zákona č. 577/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti je špeciálnou normou k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s tým, že v zmysle ust. § 9 zákona č. 581/2004 Z.z. výpočet vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť vychádza z relevantných výpočtov a podkladov, kde v danom prípade ide o vyúčtovanie liečebných nákladov za ústavnú (lôžkovú) starostlivosť od 17.2.2020 do 20.2.2020 vo výške 2.516,94 eur, konkrétne na oddelení plastickej chirurgie v zmysle systému DRG, ktorá bola zo strany Všeobecnej zdravotnej poisťovne a.s. poskytovateľom zdravotnej starostlivosti aj uhradená s tým, že žalovaný sumu 1.987,- eur, ktorá bola žalobkyni priznaná v priebehu trestného konania za liečebné náklady spojené s vynaloženou lekárskou starostlivosťou, o čom svedčí aj príjmový pokladničný doklad zo dňa 23.1.2020 už uhradil, ale nakoľko išlo o sumu za zdravotnú starostlivosť vyčíslenú od 10.9.2018 do 26.3.2019 a za obdobie od 25.4.2019 do 15.7.2020, išlo o sumu vo výške 2.576,09 eur, preto aj vo zvyšku nároku trestný súd odkázal žalobcu na občianskoprávne konanie a nakoľko zákonné predpoklady titulom náhrady škody boli aj v danom prípade splnené, súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

6. V zmysle § 232 ods. 2 až 4 CSP súd prvej inštancie prihliadol na nepriaznivé príjmové a majetkové pomery žalovaného a umožnil mu dlh splácať v 30-eurových mesačných splátkach, keďže táto výška je primeraná k úhrade priznanej sumy.

7. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, aj keď preskúmal ex offa, či v danom prípade nie sú naplnené aj zákonné predpoklady, kedy súd výnimočne neprizná náhradu trov konania úspešnej strane (§ 257 CSP), ktoré predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti,

ktoré viedli žalobcu k uplatneniu nároku na súde (predžalobné výzvy a pokus o zmier, postoj žalobcu v konaní, súhlas so splátkami pri pomerne vysokej sume, ako aj vzhľadom aj na vek žalovaného), nie je tu dôvod na použitie § 257 CSP v danom prípade.

8. Proti hore uvedenému rozsudku podal odvolanie žalovaný s tým, že uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP, keďže súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil ako sporovej strane, aby uskutočňoval mu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a navyše jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ako prvé poukazoval na nesprávne zdôvodnenie námietky premlčania, keďže ide o uplatnený peňažný nárok žalobcu v sume 2.576,09 eur vyčíslený od 25.4.2019 do 15.7.2020 s tým, že predmetný návrh na vydanie platobného rozkazu ale bol doručený súdu až 3.5.2021 z čoho možno vyvodíť, že žalobkyňa mala možnosť podať žalobu aj v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty v zmysle § 21 ods. 5 zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z.z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, čo sa ale nepochybné nestalo s tým, že jej právo sa premlčalo podľa § 9 ods. 7 písm. c/, a to uplynutím dvoch rokov odo dňa, keď sa zdravotná poisťovňa dozvie, kto spôsobil poškodenie zdravia spôsobil, najneskôr uplynutím desiatich rokov odo dňa úhrady nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť s tým, že k incidentu došlo dňa 9.9.2018, ktorého následkom bolo poškodenie zdravia poistenca s jeho výrazným spoluzavinením, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrovanie. Po predmetnom incidente bolo začaté trestné stíhanie, bolo vznesené obvinenie, pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155/1, 2b Trestného zákona, a teda od tohto momentu nepochybné sa mohla dozvedieť o tom, kto spôsobil poškodenie zdravia, o čom svedčí aj to, že náhrada škody, ktorú si uplatnila v trestnom konaní bola vyčíslená od 10.09.2018 do 26.03.2019 – viď konanie 3T/8/2019 vedené na Okresnom súde Rožňava, a preto súhrn uvedených skutočností podľa neho jasne svedčí o tom, že vzhľadom na všetky okolnosti prípadu žalobkyňa v zásade už od samého začatia trestného stíhania žalobca vedel, kto poškodenie zdravia spôsobil. Tým pádom zákonom stanovená subjektívna lehota na uplatnenie nároku uplynula už v septembri roku 2020, počas ktorej však nedošlo k uplatneniu nároku súdnou cestou, keďže žaloba bola podaná až dňa 28.04.2021 (doručená súdu dňa 03.05.2021). Pričom znovu zdôraznil, že uplatnený regresný nárok na náhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ktoré žalobkyňa údajne uhradila, boli vyčíslené za obdobie od 25.04.2019 do 15.07.2020. Teda je evidentné, že žalobkyňa mala možnosť uplatniť si svoj nárok bez zbytočného odkladu od vyčíslenia škody, čo sa ale nestalo. Preto naďalej zastával názor, že žalobkyňou uplatnený nárok je v celom rozsahu premlčaný, ako to už namietal pred vydaním rozhodnutia vo veci samej. Pokiaľ sa súd s uvedenými námietkami nevysporiadal, tak svojim postupom mu znemožnil ako strane sporu, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Mal totiž za to, že pokiaľ súd ním vznesenú námietku premlčania vyhodnotil ako nedôvodnú, tak svoje rozhodnutie by mal aspoň náležite odôvodniť (hoci aj v negatívnom smere), prečo nepovažoval jeho námietku za opodstatnenú, čo však v napadnutom rozhodnutí absentuje. Opäť tu poukázal na bod 11. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, v ktorom súd iba vo všeobecnej rovine, bez bližšieho odôvodnenia vyslovuje záver, že k nijakému uplynutiu lehoty či už lehoty subjektívnej alebo objektívnej nedošlo a obe lehoty sú v tomto prípade zachované. Považuje zároveň za protirečivé až zmätočné, keď súd na jednom mieste konštatuje, že sa stotožňuje s jeho názorom ohľadne uplynutia subjektívnej lehoty, kým o pár riadkov nižšie už uvádza, že k nijakému uplynutiu lehoty nedošlo a obe zákonom určené lehoty sú zachované (viď bod 11. odôvodnenia napadnutého rozsudku). V konečnom dôsledku podľa neho súd pochybil i pri rozhodovaní o trovách konania, pretože si myslí, že i napriek dôvodnosti podanej žaloby, s ktorou sa nestotožňuje (najmä z hore uvedených dôvodov) všetky vyššie uvedené skutočnosti, ale už aj skutočnosti, na ktoré poukázal súd vo svojom napadnutom rozhodnutí, najmä vo svojom súhrne predstavujú dôvody hodné osobitného zreteľa tak, ako to má na mysli § 257 CSP a preto pri správnom posúdení vecí čo do výroku o trovách konania, súd mal rozhodnúť správne tak, že žiadnej zo sporových strán nemal priznať právo na náhradu trov konania. Navrhoval, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie, a to tak, že žalobu žalobkyne zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. K podanému odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý navrhoval rozsudok potvrdiť ako vecne správny, keďže ním uplatnený nárok je dôvodný, riadne preukázaný, čím sa nestotožnil s tvrdením žalovaného. Uviedol, že nemôže absolútne súhlasiť s tvrdením žalovaného o premlčaní peňažného nároku. Podľa § 21 ods. 5 Zákona o zdravotnom poistení, právo zdravotnej poisťovne uplatniť si voči tretej osobe nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť podľa § 9 ods. 7 písm.

c/ sa premlčí uplynutím dvoch rokov odo dňa, keď sa zdravotná poisťovňa dozvie, kto poškodenie zdravia spôsobil, najneskôr uplynutím desiatich rokov odo dňa úhrady nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť. Žalobca sa so svojim nárokom riadne pripojil k trestnému konaniu, uplatnil nárok v adhéznom konaní, pričom ako uviedol počas trestného konania a tiež vo svojich vyjadreniach zo dňa 22.09.2021, 16.03.2022, na ktoré aj v plnom rozsahu poukazuje, súd, nakoľko suma nebola vzhľadom na charakter zranení poistenca zo strany VŠZP a.s. konečná, právoplatným rozsudkom Okresného súdu Rožňava. Sp. zn. 3T/8/2019-348 zo dňa 24.5.2019 v spojení s uznesením sp. zn. 7To/87/2019 zo dňa 21.11.2019, podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku Všeobecnej zdravotnej poisťovni. a. s., priznal nárok v sume 1.979,22 eur a so zvyškom nároku na náhradu spôsobenej škody súd podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku, odkázal Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a. s. na civilný proces. Ich náklady boli vyčíslené od 25.04.2019 do 15.07.2020, pričom žalobca tieto náklady uhradil dňa 07.09.2020. Zdokladoval ich aj pri svojom návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 28.4.2021, konkrétne vo vyúčtovaní nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, a preto sa absolútne nestotožňuje s tvrdením žalovaného, že zákonom stanovená subjektívna lehota na uplatnenie nároku uplynula už v septembri roku 2020. Uplatnením práva sa rozumie nielen uplatnenie na súde v civilnom konaní, ale aj v trestnom, priestupkovom alebo podobnom konaní. Prípacom takéhoto konania je aj tzv. adhézne konanie, teda konanie o nároku na náhradu škody v rámci trestného konania. Počas takéhoto konania na súde, či inom orgáne, premlčacia doba totiž neplynie. Svedčí o tom aj judikatúra súdov. „Ak poškodený uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu škody spôsobenej mu trestným činom a v tomto začatom konaní riadne pokračoval, premlčacia lehota sa zastaví a v priebehu tohto konania neplynie. Po skončení trestného stíhania, v ktorom nedošlo k uloženiu povinnosti nahradiť uplatnenú škodu a poškodený bol vyzrotený o skončení stíhania, beh premlčacej doby pokračuje. (R 31/1974). (rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 22. decembra 1983, sp. zn. 5 Cz 27/83, R 29/1985)“ „Ak poškodený v trestnom konaní včas uplatnil (§ 43 ods. 2 TP) nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, a v konaní riadne pokračuje (§ 112 OZ), plynutie premlčacej doby sa zastaví.“ (R 31/1974) Žalobca zároveň absolútne nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o svojich tvrdeniach, že uhradil žalovanú sumu poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti, keďže medzi listinnými dôkazmi žalobcu boli riadne zahrnuté vyčíslenia nákladov a aj ich vyúčtovanie. Tieto predložené dôkazné prostriedky, overené revíziou lekárkou VŠZP a. s., v ktorom sa jasne uvádza číslo faktúr, ako aj to, v akom termíne boli uhradené, zdokladoval už pri svojom návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 28.04.2021, neskôr ich opätovne doložil ako dôkazný prostriedok spoločne s vyjadrením zo dňa 22.09.2021, pričom si uplatňuje svoje zákonné právo, regresný nárok na základe ust. § 9 ods. 7 písm. c/ zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z.z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, kde má zdravotná poisťovňa právo uplatniť svoj nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním. Pre uplatnenie nároku zo strany žalobcu musia byť preto splnené podmienky: poškodenie zdravia poistenca, ktorému sa poskytla zdravotná starostlivosť, vzniknutého v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretej osoby, úhrada nákladov vynaložených na zdravotnú starostlivosť poistenca poskytovateľovi, protiprávne konanie a príčinná súvislosť medzi poškodením zdravia poistenca a týmto protiprávnym konaním. Žalobca preto, tak ako uviedol aj v predmetnom návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 28.04.2021 ako aj vo svojich vyjadreniach, konkrétne zo dňa 16.03.2022, 22.09.2021, 15.07.2021, ktorých sa v plnom rozsahu pridrižiava a na ktorých trvá, má zato, že ním uplatnený nárok je dôvodný, riadne preukázaný a sú splnené podmienky na jeho priznanie a potvrdenie s odkazom na Okresným súdom Rožňava vydaným rozsudkom 4C/28/2021-35 zo dňa 31.3.2022.

10. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu poukazoval na citovanú judikatúru a poukazoval na to, že premlčacia doba po skončení trestného stíhania pokračuje. Preto ak by bol žalobca v konaní riadne pokračoval, žalobu by podal v zákonom stanovenej subjektívnej premlčacej dobe, nie až koncom apríla nasledujúceho roka. Preto je nárok v celom rozsahu premlčaný. Namietal vyúčtovanie ako aj úhradu týchto nákladov, keďže z nich vyplýva len rozpis nie však ich úhrada, a preto navrhoval žalobu zamietnuť.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalovaného ako odvolanie podané v zákonnej lehote (včas), žalovaným ako oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a § 380 CSP, podľa obsahu odvolania uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, keďže mal žalovaný za to, že uplatnený nárok sa premlčal v dvojročnej subjektívnej premlčacej

dobe a vyhodnotenie skutkového stavu, čo sa týka vyčíslenia vykonanej úhrady v znení zaplataenia vyúčtovaných nákladov za liečebnú starostlivosť nezodpovedá správne vyhodnoteniu skutkového stavu s odkazom na učené právne posúdenie veci.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 10.8.2023 o 10.35 hod., v pojednávacej miestnosti č. dv. 207/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 6.7.2023 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP, § 378 ods. 1 CSP.

13. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, 193 a 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke.

14. Keďže na odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/ CSP nadväzuje odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Odvolací súd apelujúci na hore citované zákonné ustanovenie § 387 ods. 2 CSP len dopĺňa k odôvodneniu napadnutého rozsudku, keďže sa s ním stotožňuje, že súd prvej inštancie procesne konal v zmysle § 191 a nasl. CSP a vo veci správne vykonal vyhodnotenie skutkového stavu veci s následným právnym posúdením veci s tým, že predmetom konania bol nárok uplatnený titulom regresného nároku, keďže zo strany žalobcu bola poškodenej strane s odkazom na ust. § 74 ods. 4 zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach v znení neskorších predpisov vykonaná úhrada nákladov za liečbu v zmluvných zdravotníckych zariadeniach žalobcu, v dôsledku vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, jednoznačne preukázaným zavineným protiprávnym konaním žalovaného voči poškodenej s odkazom na právoplatný rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 3T/8/2019 zo dňa 25.4.2019, kde aj žalobca si v celom rozsahu uplatnil podaný nárok a ktorý mu aj súd priznal vo výške 1.979,22 eur, a keďže zo strany žalobcu bola v nasledujúcom období vyčíslená suma vo výške 2.574,04 eur, rovnako vynaložená titulom náhrady nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, v dôsledku tohto zavineného protiprávneho konania bol žalobca so svojím nárokom v trestnom konaní aj preto odkázaný na občianskoprávne konanie, a preto žalobca dňa 28.10.2020 vyzval žalovaného na náhradu vynaložených liečebných nákladov v sume 2.574,04 eur a vzniknutých trov konania v sume 2,05 eur v lehote 15 dní od doručenia výzvy, ktorú žalovaný prevzal dňa 02.11.2020, pričom 15-dňová lehota na dobrovoľné splnenie povinnosti žalovanému uplynula dňa 17.11.2020. Preto správne od 18.11.2020 je žalovaný s dôvodne priznaným plnením v omeškaní. Vzhľadom na to, že sú splnené všetky zákonom predpokladané podmienky na uplatnenie nároku žalobcu na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 7 písm. c/ zákona č. 580/2004 Z.z. a žalovaný do dňa podania návrhu na súd dlžnú sumu 2.574,04 eur s príslušenstvom žalobcovi neuhradil, súd prvej inštancie vecne správne žalobe v celom rozsahu vyhovel.

17. V podanom odvolaní mal žalovaný za to, že vyčíslené náklady už uhradil, keďže sú značne neprimerané, čím žalovaný spochybňoval uplatnený peňažný nárok, čo do jeho dôvodu a najmä výšky,

nakoľko žalovaný už uhradil náklady vo výške 1.980,87 eur priznané v priebehu trestného konania, o čom svedčí aj príjmový pokladničný doklad zo dňa 23.1.2020 vystavený žalobcom a nakoľko došlo k dobrovoľnej úhrade existujú tak dôvody hodné osobitného zreteľa na primerané zníženie náhrady uplatnenej škody, keďže treba zohľadniť aj spoluzavinenie zo strany poškodenej, na ktoré poukazoval, ako aj na skutočnosť, že má okolo 80 rokov a svoju majetkovú situáciu, preto je to pre neho likvidačné a rovnako vzniesol uplatnenú námietku premlčania a v prípade priznania uplatneného nároku aj umožnenie priznanú sumu zaplatiť žalobcovi v splátkach.

18. Odvolací súd konštatuje, že správne súd prvej inštancie uviedol, že k premlčaniu uplatneného nároku zo strany žalobcu nedošlo, keďže nárok sa v zmysle § 9 ods. 7 písm. c/ zákona č. 580/2004 Z.z. s odkazom na § 21 ods. 5 tohto zákona premlčí uplynutím dvoch rokov odo dňa, keď sa zdravotná poisťovňa dozvie, kto poškodenie zdravia spôsobil, ale najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa úhrady nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť. Keďže žalobca sa so svojim nárokom riadne pripojil k trestnému konaniu, a teda uplatnil svoj nárok, o čom svedčí aj právoplatný rozsudok Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 3178/2019- 348 zo dňa 24.5.2019 v spojení s uznesením sp. zn. 7To/87/2019 zo dňa 21.11.2019, kde bol podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., priznaný nárok 1.979,22 eur a so zvyškom nároku na náhradu spôsobenej škody súd podľa § 288 ods.2 Trestného poriadku, odkázal žalobcu na občianskoprávne konanie, nedošlo k premlčaniu nároku, nakoľko si žalobca nárok uplatnil v trestnom konaní v lehote dvoch rokov odkedy sa dozvedel, kto škodu spôsobil, a keďže tento nárok vzhľadom na charakter zranení, nebol nárokom konečným, trestný súd odkázal žalobcu na toto konanie s tým, že zvyšok nároku si uplatnil žalobca návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 28.4.2021, doručeného súdu dňa 3.5.2021.

19. Zdravotná starostlivosť v sume 2 576,09,- eur bola vyčíslená od 25.4.2019 do 15.7.2020 a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. podľa vyčíslenia nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť uhradila náklady poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti dňa 7.9.2020, keďže to taktiež aj v konaní bolo preukázané.

20. Vzhľadom k týmto skutočnostiam, ako aj ku skutočnosti umožniť žalovanému žalobcovi úhradu priznanej sumy v splátkach, sú odvolacie námietky žalovaného nedôvodné, a to aj čo sa týka zníženia priznanej sumy a aplikácie dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, keďže aj podľa odvolacieho súdu v danom prípade nejde o výnimočný prípad, nakoľko v danom prípade uplatnený nárok pramenil z náhrady škody vzniknutej neadekvátnym správaním žalovaného, a to voči maloletej poškodenej, ktorá sa len bránila, keď žalovaný otočil proti nej kosu, ktorú nasmeroval do oblasti hrudníka poškodenej v snahe zabrániť jej v ďalšej chôdzi po pozemku nachádzajúcom sa za jeho záhradou, a preto sa rovnako odvolací súd stotožňuje s tým, že žalovaný sa nemôže dožadovať žiadneho zohľadnenia spoluzavinenia zo strany poškodenej, keďže čin spáchal na chránenej osobe – dieťaťi a týmto činom mu spôsobil ťažkú ujmu na zdraví (viď v tomto znení aj odôvodnenie uznesenia sp. zn. 7To/87/2019 v trestnej veci vedenej na súde prvej inštancie pod sp. zn. 3T/8/2019), ako aj naplnenia predpokladov v zmysle § 257 CSP.

21. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 CSP s odkazom na § 387 ods. 2 CSP potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a plne úspešnému žalobcovi priznal proti neúspešnému žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže z rovnakých dôvodov ako súd prvej inštancie nezistil dôvodnosť naplnenia zákonných predpokladov v zmysle § 257 CSP.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).